

1,162, 21. 169, 1. 2, 418, 2. 467, 10. Çāṅg. Saṁh. 4, 7, 12. Verz. d. Oxf. H. 312, b, 17. 316, a, No. 751. — 2) N. pr. eines Schlangendämons MBh. 1, 2146.

कलीषा f. Accent कलृ. 3, 17. unregelmässige Zusammenziehung von कल + ईषा gaṇa शकन्धादि zu P. 6, 1, 94, Vārt. 2. Vop. 2, 13.

कलुम्राण N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 338, b, 41. 340, a, 2. कलुम्राण 9.

कल्लिपदिका (कले loc. von कल + दि) f. Bez. einer best. Abgabe P. 6, 2, 65, Schol.

कल्य 1) paroxyt. = कलस्य कर्षः P. 6, 4, 97. m. Schol. adj. *geflügt* AK. 2, 9, 8. H. 968. Vgl. त्रि०, दि०. — 2) f. ऋ oxyt. *eine Menge von Pflügen gaṇa पाशादि* zu P. 4, 2, 49. AK. 3, 3, 41. — 3) n. *Verunstaltung*: कलं नामेकं वैद्व्यं कल्यं तत्प्रभवं भवेत् ॥ यस्या न विद्यते कल्यं (= निन्द्यत्व Comm.) तेनाकल्येति विद्युता । R. 7, 30, 22. fg.

कल्ल m. N. pr. eines Fürsten TĀRAN. 82. 310.

कल्लक n. *eine rothe Lotusblüthe* AK. 1, 2, 35. H. 1164. RATNAM. 150.

कल्लन n. = प्रचलापित गीतध. im ÇKDn.

कल्लीश 1) m. *eine Art einactiger Schauspiele, in denen ein Mann mit sieben, acht oder zehn Frauen auftritt*, ŚĀB. D. 555. — 2) n. कल्लीश und क्क *ein Tanz von Frauen unter Anführung eines Mannes* KĀVĀD. S. 37, 9. 11. 15. fg. कल्लीशक HĀR. 49. कल्लीष TRIK. 1, 1, 126. कल्लीषक गीतध. im ÇKDn. कल्लीसक H. 281. HARIV. 8450 nach der Lesart der neueren Ausg. (nach NILAK. *ein Tanz*, nach dem Zusammenhange eher *ein best. musikalisches Instrument*). Davon denom. कल्लीसकापित (so ist zu lesen) Verz. d. Oxf. H. 72, a, 26.

1. क्व (von कु) m. *Opfer* AK. 3, 4, 17, 209. H. an. 2, 544. MED. v. 30.

2. क्व (von कु = कु) m. P. 3, 3, 75. 1) adj. *rufend* RV. 10, 27, 8. 37, 6. — 2) m. a) *Ruf, Anrufung* AK. 3, 3, 8. 3, 4, 17, 209. H. 261. an. 2, 544. MED. v. 30. विप्रस्य RV. 1, 17, 2. 23, 8. श्रोता क्वं कारिः 178, 8. 183, 5. बोधतं क्वस्य मे 2, 36, 6. 4, 9, 6. श्रुधी क्वमा कुवतो कुवानः 6, 21, 10. 23, 8. 7, 2, 7. ये ते क्वेभिर्वि पाणिरिदंशन् *kraft ihrer Anrufungen* 19, 9, 8, 1, 27. 13, 31. वाह्मिष्ठ 26, 16. 10, 74, 2. AV. 1, 15, 2. 2, 30, 3. 3, 3, 6. 5, 8, 1. KAUC. 98. n. nur pl. RV. 1, 122, 6. 7, 62, 5. 29, 3. — b) *Anweisung, Befehl* AK. H. an. MED. — Vgl. इन्द्र०, पृतना०, सु०.

क्वङ्ग m. *das Essen von Reis und saurer Milch aus einer messingnenen Schüssel* ÇABDĀRTHAK. bei WILSON.

1. क्वन (von कु) 1) m. *Feuer* H. Ç. 168. — 2) n. *Opferung* ÇABDAR. im ÇKDn. MBh. 1, 6890. HARIV. 2203. — 3) f. ई a) *Opferlöffel*: क्विपयं क्वन्यामवधाय (= बुहू Comm.) KĀTJ. ÇR. 10, 2, 5. रौक्णिणक्वन्यो लुचौ ÇAT. Br. 14, 3, 2, 20. KĀTJ. ÇR. 26, 2, 10. 7, 18. — b) *Höhlung im Erdboden zur Aufnahme eines Opfers* TRIK. 2, 7, 6. — Vgl. ऋषिकोत्रक्वनी.

2. क्वन (von कु = कु) 1) m. *der Anrufer*, N. pr. eines Rudra MBh. 13, 7091. HARIV. 14170. — 2) n. *Anrufung* RV. 1, 102, 10. 5, 86, 2. 6, 34, 4. गोमघ 35, 3. ऋं मे गत्तं क्वनायास्मि 63, 2. मृतीनाम् 69, 4. त्रिरो ऋयो क्वनानि श्रुतं नः 7, 68, 2. 10, 61, 3. 81, 7. VĀLAKH. 4, 7, 6, 4. PAÑĀR. 4, 4, 17. fg.

क्वनश्रुत् adj. *Anrufung hörend, erhöhend* RV. 1, 10, 10. 2, 33, 15. 5, 75, 5. 7, 83, 3 u. s. w. ÇĀṅKH. ÇR. 10, 17, 14. Comm. zu TBR. 2, 419, 15.

क्वनस्यद् adj. *dem Ruf zuwendend* RV. 1, 51, 2.

VII. Theil.

क्वनायुम् (क्वन + ऋ) m. *Feuer* ÇABDAR. im ÇKDn.

क्वल *eine best. hohe Zahl* bei den Buddhisten VJUTP. 182.

क्वव desgl. ebend. 180. 182.

क्ववत् adj. *das Wort क्व enthaltend* AIR. Br. 5, 4.

क्वम् (von कु = कु) n. *Anrufung* RV. 1, 04, 12. 6, 06, 11.

क्वित्री f. = 1. क्वन 3) b) H. 833.

क्विध m. N. pr. eines Fürsten MBu. 13, 7683. eines Sohnes des MANU SVĀROKĪSHA HARIV. 419.

क्विन् adj. *anrufend* AV. 3, 4, 8. *Hilfe suchend* AIR. Br. 3, 31. *zu opfern geschickt* (von कु) nach ŚĀI.

क्विरद् adj. *Opferspeise geniessend* RV. 10, 15, 10.

क्विरद् adj. dass.: Gandharva AV. 4, 37, 8.

क्विर्य n. *Opfergenuss* RV. 1, 163, 9. 5, 1, 11. 4, 4. 7, 11, 5. 10, 94, 2. TBR. 2, 8, 2, 2.

क्विरत्तर्पा n. *das Uebergehen einer Oblation* KĀTJ. ÇR. 25, 5, 15.

क्विरशन adj. *Opferspeise geniessend*; m. *Feuer* H. 1097.

क्विराकृति f. *Opferung* von HAVIS GOBH. 1, 9, 22. 3, 8, 10.

क्विरुक्चिष्ट n. *Opferrest* ÇAT. Br. 2, 5, 2, 16. 6, 1, 48. 4, 6, 8, 17. ĀÇV. GRH. 1, 10, 27. KAUC. 6. KĀTJ. ÇR. 5, 6, 30. 9, 34.

क्विर्यन्धा f. *eine best. Fabacee*, = शमी RĪĀN. 8, 33.

क्विर्यक् n. *das für die Opfergaben bestimmte Gemach* H. 996.

क्विर्यक् n. dass. AK. 2, 7, 15. H. 996.

क्विर्यकृणी f. *Opferschaukel, — löffel* KĀTJ. ÇR. 2, 3, 33.

क्विद्वाँ adj. (dat. ऋ) *Opfergabe bringend* RV. 1, 153, 3. 4, 3, 7. 7, 68, 6.

क्विर्दान n. *Darbringung einer Opfergabe* M. 3, 211. R. 3, 36, 21. देव० AK. 3, 5, 8.

क्विर्धान 1) m. N. pr. des angeblichen Verfassers von RV. 10, 11—15. eines Sohnes des Antardhāna VP. 106. BUĀC. P. 4, 24, 5. 8. Vgl. क्विर्धामन्. — 2) f. ई a) Bez. der mythischen Kuh Surabhi oder Kāmadhenu BUĀC. P. 8, 8, 1. 9, 15, 26. 11, 16, 14. — b) N. pr. der Gattin Havirdhāna's BUĀC. P. 4, 24, 8. — 3) n. a) *der Wagen, auf welchem die zur Pressung bestimmten Soma-Pflanzen geladen sind* (in der Regel zwei), NAIGH. 5, 8. NIR. 9, 36. AV. 9, 3, 7. VS. 1, 9. 19, 18. TS. 3, 1, 2, 1. 6, 2, 2, 1. 4. ÇAT. Br. 3, 5, 2, 7. 13. 6, 2, 18. 4, 6, 2, 10. fgg. — b) *die leichte Ueberdachung, unter welcher die Wagen aufgestellt werden*, MANU. zu VS. 5, 21. VS. 38, 18. TS. 6, 2, 2, 1. 4. ÇAT. Br. 1, 1, 2, 9. उभयतोद्धार 3, 5, 2, 7. 4, 3, 4, 22. 12, 6, 4, 17. KĀTJ. ÇR. 6, 10, 14. 8, 4, 21. 10, 2, 27. 4, 2. LĀTJ. 2, 2, 15. 7, 6. सदाक्विर्धानि AV. 12, 1, 38. KĀTJ. ÇR. 8, 4, 23. प्रजापतेः सदाक्विर्धानम् N. eines Sāman Ind. St. 3, 224, b. — c) *Opferplatz* MBh. 1, 5103. HARIV. 2457. *die Erde als Niederlage des Opfers*: क्विर्धानमत्तरा सूर्यं च AV. 7, 109, 3. 14, 2, 34. — Vgl. क्विर्धान fg.

क्विर्धानिन् adj. *der ein Havirdhāna besitzt* TS. 2, 5, 2, 3.

क्विर्धामन् m. N. pr. eines Sohnes des Antardhāna MBu. 13, 6829. — Vgl. क्विर्धान 1).

क्विर्भाग m. *Antheil am Havis* ÇAT. Br. 11, 4, 4, 4. 10.

क्विर्भाञ्ज adj. *am Opfer Theil habend* NIR. 7, 13. 10, 42.

क्विर्भुञ्ज 1) adj. *die Opfergabe verspeisend*. — 2) m. a) *Feuer, der Gott des Feuers* KUMĀRAS. 5, 20. RAGH. 1, 56. 10, 80. 13, 41. ÇIÇ. 1, 2. KĀVĀD.